

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 15. januar 2018
Kontor: EU-retskontoret
Sagsbeh: Fie Westergren Hendel
Sagsnr.: 2018-614-0189
Dok.: 623223

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg om afgivelse af mundtligt indlæg i EU-Domstolens sag C-207/16, Ministerio Fiscal

1. Indledning

Audiencia provincial de Tarragona, der er en spansk domstol, har i en straffesag om voldeligt røveri forelagt EU-Domstolen præjudicielle spørgsmål om rækkevidden af beskyttelsen i artikel 7 og 8 i EU's Charter om Grundlæggende Rettigheder ("Chartret") om ret til respekt for privat og familieliv og beskyttelse af personoplysninger i relation til udlevering af oplysninger om mobilabonnenter til brug for efterforskning af kriminalitet. Spørgsmålene angår, hvorvidt EU-retten opstiller nærmere betingelser for grovheden af den kriminalitet, der efterforskes eller retsforfølges, for at personoplysningerne kan udleveres til de retshåndhavende myndigheder.

EU-Domstolen har i forbindelse med indkaldelsen til den mundtlige forhandling anmodet deltagerne om at tage stilling til følgende:

1) Hvis indgrebet i de grundlæggende rettigheder ikke kan anses som graveerende henset til typen og omfanget af de omhandlede personlysninger, kan hensynet til bekæmpelsen af "simpel" kriminalitet da begrunde, at der med hjemmel i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58¹, i lyset af artikel 7, 8 og 52, stk. 1, i Chartret, gives adgang til personoplysningerne.?

2) Hvis indgrebet i de grundlæggende rettigheder kan betragtes som graveerende, hvilke kriterier fastsætter EU-retten da for medlemsstaternes skøn

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juni 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

over, hvad der anses for grov kriminalitet i henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, set i lyset af artikel 7, 8 og 52, stk. 1, i Chartret?

2. Sagens faktiske omstændigheder

Det spanske politi anmodede i forbindelse med efterforskningen af et voldeligt røveri mod en navngiven person en spansk forundersøgelsesdommer om tilladelse til at indhente oplysninger fra forskellige teleoperatører. Teleoperatørerne skulle udlevere personoplysninger om indehaverene og brugere af de SIM-kort, der havde været aktiveret via den fra offeret stjålne telefon inden for en af politiet nærmere afgrænset periode.

Politiets anmodning blev afvist af den spanske forundersøgelsesdommer. Forundersøgelsesdommeren lagde vægt på, dels at oplysningerne ikke kunne anses for særligt egnede til opklaring af røveriet, dels at forbrydelsen ikke fandtes at være tilstrækkelig grov i henhold til spansk lovgivning.

Den spanske anklagemyndighed appellerede afgørelsen om afvisning til den forelæggende ret. Den spanske lovgivning var i mellemtiden blevet ændret således, at de oplysninger, politiet ønskede udleveret, kunne udleveres i forbindelse med efterforskning eller retsforfølgning af kriminalitet med en straf ramme på mindst 3 år. Den forelæggende ret har i forbindelse med behandlingen af sagen forelagt præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen.

Spørgsmålene angår, om EU-retten opstiller betingelser for grovheden af den kriminalitet, der efterforskes, for at personoplysninger om mobilabonnenter kan udleveres til de retshåndhævende myndigheder. Den forelæggende ret ønsker svar på, om det er tilstrækkeligt alene at tillægge strafferammen for den begåede kriminalitet betydning ved afgørelsen af, om der er tale om grov kriminalitet, herunder om en straf ramme på tre års fængsel er tilstrækkelig til, at oplysningerne kan udleveres i overensstemmelse med EU-retten.

Det bemærkes, at EU-Domstolen til brug for besvarelsen af de præjudicielle spørgsmål har anmodet den spanske regering om skriftligt at redegøre nøjagtigt for hvilke personoplysninger, hovedsagen angår. Domstolen ønsker navnlig bekræftet, om der alene er tale om navn og adresse på indehaverne af de SIM-kort, som er blevet aktiveret via den i hovedsagen stjålne mobiltelefon, eller om der er tale om samtlige oplysninger, som er opbevaret af teleudbydere i forhold til disse SIM-kort, f.eks. data knyttet til udført kommunikation og lokationsdata.

3. Den danske interesse i sagerne

Regeringen vil afgive indlæg i denne sag, idet myndighedernes adgang til loggede oplysninger også i Danmark har sammenhæng med grovheden af den kriminalitet, der efterforskes eller retsforfølges i den enkelte sag. Myndighedernes adgang til loggede oplysninger, der udgør indgreb i meddelelseshemmeligheden, afhænger endvidere som udgangspunkt i Danmark – ligesom det generelt er tilfældet i Spanien – af strafframmen for kriminaliteten.

Domstolens besvarelse af de af Audiencia provincial de Tarragona forelagte præjudicielle spørgsmål kan derfor have betydning for vurderingen af den danske lovgivning i forhold til bl.a. Chartrets artikel 7 og 8.

Regeringen vil argumentere for, at de oplysninger, som hovedsagen – efter det af den forelæggende ret oplyste – vedrører, bør kunne udleveres til de retshåndhævende myndigheder til brug for bekæmpelse af enhver form for kriminalitet og ikke blot grov kriminalitet.

Regeringen vil endvidere anføre, at EU-retten ikke stiller – og ikke kan stille – krav om, hvad der udgør tilstrækkelig grov kriminalitet til, at der i en situation, der vedrører loggede trafik- og lokationsoplysninger, kan ske udlevering til de retshåndhævende myndigheder som led i efterforskning og retsforfølgning, idet dette efter regeringens opfattelse er op til de enkelte medlemsstater at fastlægge i national ret.